DOSAR NR. 5435/2/2013

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
ŞECŢIA A VIII-A - CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
SENTINŢA CIVILĂ NR. 3336
Şedinţa publică de la 31 octombrie 2013
Curtea constituită din :
PREŞEDINTE - MIRELA DANCIU
GREFIER - ELENA SĂFTESCU

Pe rol se află soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul NEGREANU ION, având ca obiect *constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii.*

Dezbaterile în cauză au avut loc în şedinţa publică din 24 octombrie 2013, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, pentru a da posibilitatea pârâtului de a depune concluzii scrise, în temeiul art. 222 alin. 2 C.pr.civ. a amânat pronunţarea la data de 31 octombrie 2013, când în aceeaşi compunere a pronunţat următoarele:

C U R T E A,

Deliberând asupra cauzei civile de faţă, constată următoarele:

Prin **cererea** înregistrată pe rolul acestei instanţe la data de 01.08.2013 sub numărul 5435/2/2013 reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a chemat în judecată pe pârâtul Negreanu Ion, solicitând să se constate calitatea acestuia de colaborator al securităţii.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că pârâtul ocupă funcţia de primar al comunei Leleasca, jud. Olt, iar în temeiul art. 3 lit. g) coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din OUG nr. 24/2008 reclamantul verifică din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile sau funcţiile a lit. b) - h). De asemenea, prin cererea nr. P 3286/12/14.09.2012, domnul .... a solicitat verificarea pârâtului având în vedere calitatea menţionată anterior.

Reclamantul a menţionat că pârâtul a fost recrutat la data de 05.01.1987, sub numele conspirativ <RADU II> pentru încadrarea informativă a C.A.P. Leleasca, judeţul Olt, unde era tehnician veterinar. S-a precizat că pârâtul a furnizat o serie de informaţii, o primă categorie de note informative semnalând intenţia numitei D.T. de a pleca definitiv, împreună cu fiul ei, în Statele Unite, motivându-şi decizia prin aceea că „aici nu îi mai convine şi are condiţii de trai mai bune acolo".

În acest context, reclamantul a arătat că intenţia unei persoane de a-şi stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviţi ca nişte trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reuşeau să-şi îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor „fugiţi", iar bunurile rămase în ţară le erau confiscate. Cei ale căror intenţii de plecare definitivă din ţară erau descoperite şi zădărnicite - cu ajutorul informatorilor (cum este cazul în speţă) sau prin alte mijloace - erau denumiţi „suspecţi de evaziune" şi persecutaţi de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată paşaport, nici măcar pentru o călătorie într-o ţară socialistă. În plus, evoluţia profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcţii şi profesii. Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă, aşa cum rezultă şi din măsurile dispuse de ofiţer pe marginea notelor informative semnalate.

O altă categorie de informaţii ce satisfac cele două condiţii legale sunt cele care se referă la comentariile pe care le face numitul M.I. pe marginea emisiunilor pe care le audiază la postul de radio <Europa Liberă>. Referitor la informarea organelor de Securitate cu privire la persoanele care audiau sau doreau să intre în contact cu postul de radio „Europa Liberă", reclamantul a arătat că este de notorietate faptul că audierea posturilor de radio străine era strict interzisă de către organele în drept, pe motiv că astfel cetăţenii români puteau afla informaţii reale despre situaţia economică şi socială a României, destrămând barierele informaţionale controlate de partid.

Şi notele identificate în dosarul nr. 11592554 se referă la comentariile numitului B.N., şi el unul dintre cei ce audiază postul de radio <Europa Liber>, şi care, sub influenţa emisiunilor audiate, dar mai ales când se află în stare de ebrietate „face comentarii negative la adresa statului", în mod special la modul de trai şi la conducerea de partid. De asemenea, respectiva persoană este semnalată şi cu o rudă în Statele Unite, rudă care l-ar fi influenţat să creadă că în „ţările capitaliste" se trăieşte mai bine ca în România deoarece sunt alimente la liber.

În acelaşi sens sunt şi notele în care este semnalat numitul N.V. că aduce injurii la adresa conducerii de stat, în sensul că era mai bine înainte şi că se plâng de nivelul de trai din ţară, în sensul că dacă persistă neajunsurile se va repeta mişcarea de la Braşov.

Reclamantul a precizat că şi cea de-a doua condiţie este îndeplinită în cauză pentru că nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Aşadar, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunile sale se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea şi obţinerea de noi informaţii despre urmăriţi, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viaţă privată) şi, prin urmare, a vizat această consecinţă. Pe de altă parte, s-a menţionat că că delaţiunile pârâtului nu doar au vizat, ci au îngrădit efectiv drepturile persoanelor respective. Astfel, ca urmare a informărilor despre numitul M.I., aceasta a fost „introdus în mapă de verificare", acţiune ce s-a transformat în dosar de urmărire informativă. De asemenea, semnalările despre numitul N.V. au generat din partea securităţii măsuri similare. Şi informaţiile despre numitul B.N. au generat luarea în evidenţa tabelului <B> a respectivului, precum şi „supravegherea în permanenţă". În concluzie, informaţiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la dreptul la viaţa privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, dreptul la libera circulaţie prevăzut de art. 12 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, precum şi dreptul la libera exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965.

În drept, au fost invocate dispoziţiile art. 3 lit. z), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008 aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, art. 31 alin. 2 şi art. 35 alin. 5 lit. a) din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum şi art. 112 C.pr.civ.

În dovedire, reclamantul a depus la dosar un set de înscrisuri, în copie.

Pârâtul nu a formulat întâmpinare, deşi a fost legal citat cu menţiunea ca depune întâmpinare în termen de 25 de zile de la primirea comunicării, sub sancţiunea decăderii din dreptul de a mai propune probe şi a invoca excepţii, în afara celor de ordine publică,

motiv pentru care la termenul de judecată din data de 24.10.2013 reprezentantul reclamantului a invocat decăderea pârâtului din dreptul de a mai depune întâmpinare.

Instanţa a încuviinţat şi administrat pentru părţi proba cu înscrisuri, apreciind-o ca fiind concludentă, pertinentă şi utilă soluţionării cauzei.

La data de 31.10.2013 au fost depuse concluzii scrise formulate de pârât, prin care acesta a invocat excepţia prematurităţii acţiunii, în susţinerea căreia s-a arătat că nu s-a făcut dovada existenţei avizului Direcţiei Juridice, aviz ce este obligatoriu, şi nici dovada că nota de constatare i-a fost comunicată prin sesizare recomandată cu confirmare de primire, iar pe fond a solicitat respingerea acţiunii ca neîntemeiată.

Analizând actele şi lucrările dosarului, Curtea reţine următoarele:

Observând faptul că pârâtul a invocat excepţia prematurităţii acţiunii după închiderea dezbaterilor şi rămânerea în pronunţare, Curtea apreciază că nu este investită în mod legal cu soluţionarea acesteia, motiv pentru care nu o va analiza.

Pe fondul cauzei, instanţa reţine **în fapt** că la data de 05.01.1987 pârâtul a semnat un angajament olograf din care reiese că a acceptat colaborarea în secret cu organe ale Securităţii sub numele conspirativ „Radu II" (f. 35).

Ulterior semnării angajamentului, pârâtul a furnizat benevol informaţii referitoare la mai multe persoane din localitatea Leleasca, jud. Olt, care ar avea comportamente ostile regimului. Astfel, cu privire la numita D.T., pârâtul a informat organele Securităţii că aceasta, împreună cu fiul său D.M., doreşte să plece în S.U.A. la fiul său D.V., informaţii care au determinat luarea de măsuri de supraveghere a acesteia (f. 54-57). De asemenea, pârâtul a furnizat informaţii şi cu privire la M.I., pe care îl semnala că asculta postul de radio „Europa Liberă" şi purta discuţii cu alte persoane cu privire la ştirile prezentate despre evenimentele de la Braşov, precum şi faptul că era nemulţumit de nivelul de trai din România şi se exprima duşmănos la adresa conducerii superioare de partid şi de stat iar în raport de aceste informaţii au fost trasate măsuri de supraveghere a acestuia (f. 59-71). Totodată, pârâtul l-a semnalat şi pe numitul B.N. ca având atitudine duşmănoasă faţă de conducerea de partid şi de stat şi că asculta postul de radio „Europa Liberă", motiv pentru care Securitatea a dispus măsuri de supraveghere a acestuia (f. 73-76). Nu în ultimul rând, Curtea reţine că pârâtul a furnizat informaţii şi cu privire la numitul N.V. pe care l-a semnalat că aducea injurii la adresa conducerii de stat şi era nemulţumit de nivelul de trai din România, făcând referiri la ştirile pe care le-a ascultat la posturi de radio străine, precum şi împrejurarea că poartă discuţii îndelungate cu numitul N.Ş., fost membru legionar, motiv pentru care au fost luate măsuri de supraveghere împotriva acestuia (f. 78-86).

În drept, instanţa reţine că potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin colaborator al Securităţii se înţelege „persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui

spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;".

Așadar, prima condiție ce trebuie îndeplinită pentru a se constata că o persoană a avut calitatea de colaborator al Securității este aceea ca această persoană *să fi furnizat informații* Securității, a doua condiție vizează calitatea informației furnizate, în sensul că prin aceste informații *se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist,* iar a treia condiție se referă la efectele furnizării informațiilor, în sensul că *au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.*

Din probele administrate în cauză de reclamant, reiese că prima condiție impusă de dispozițiile legale precitate este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, pârâtul furnizând informații sub formă de note scrise despre atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În raport de conținutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Curtea reține că prin informațiile furnizate, pârâtul a denunțat atitudini considerate a fi potrivnice regimului totalitar, iar acestea vizau îngrădirea dreptul la libertatea de exprimare, dreptul la viață privată și dreptul la libera circulație a persoanelor vizate în notele informative întocmite ca urmare a angajamentului de colaborare cu structurile Securității, fiind de natură a atrage consecințe negative asupra acestora.

Așadar, în cauza de față este îndeplinită și cea de-a doua condiție prevăzută de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

Sub aspectul celei de-a treia condiții enunțate, Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică și teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia certă că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliției politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi și libertăți și să fi fost aptă să le aducă atingere.

Activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat o supraveghere îndeaproape a persoanelor despre care dăduse informații. În concluzie, informațiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, dreptul la viață privată prevăzut de art.17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, precum și dreptul la libera circulație prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și politice.

În același context, Curtea observă că rațiunea adoptării OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008 derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii societății postcomuniste a fostului regim totalitar și a modalității de lucru practicate de acesta, a verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității.

Prin urmare, instanța de judecată sesizată urmare a aprobării Notei de constatare, analizând cererea în raport de ansamblul probator administrat în cauză, apreciază că CNSAS, în calitate de reclamant, a făcut dovada susținerilor sale, astfel încât urmează să constate calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Față de aceste considerente, instanța urmează să admită acțiunea și să constate că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite cererea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII**, cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **NEGREANU ION**, cu domiciliul în comuna ....jud. Olt.

Constată că pârâtul Negreanu Ion a avut calitatea de colaborator al Securităţii.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţă publică azi, 31 octombrie 2013.

PREŞEDINTE,
Mirela Danciu

GREFIER,
Elena Săftescu

CONFORM CU ORIGINALUL

Red./thred. MD
4 ex./ 30.11.2013

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont adm
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe 5435/2/2013

rămasă definitivă prin resp. rec. nr. 1341/24.03.2015 dn. 5435/2/2013 ICCJ.
scutit taxe.